

PADOMJU KULDĪCA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

IZNĀK TRISREIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā № 19
Tālrunis № 105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 61 (1950)

Piektdien, 1957. g. 24. maijā

13. gads

Nokārtot saistības ar valsti — neatliekams uzdevums

Ar katru gadu palielinājas partijas un valdības rūpes par darbaļaužu labklājības pieaugumu. Pēdējos gados vien realizēti daudzi pasākumi, kas neapšaubāmi nodrošinājuši iedzīvotāju materialās labklājības strauju kāpinājumu. Jau kopš pagājušā gada realizēts dzīvības partijas XX kongresa lēmums par darba dienas saīsināšanu sestdienās un priekšvētku dienās.

Viena no gādības izpausmēm par kolchozu darbaļaudīm ir valsts obligātās un iepirkumu cenu paaugstināšana lauksaimniecības produktiem.

Tanī pašā laikā partija un valdība no lauku darbaļaudīm prasa izpildīt valstisku pienākumu — norēķināties ar valsti obligatā lauksaimniecības produktu piegādē un pārdot lauksaimniecības ražojumus valsts iepirkumā, šo uzdevumu izpildīt noteiktos termiņos. Vairāki mūsu rajona kolchozi arī godam pilda šo uzdevumu. Kolchozi „Komunars”, „Traktorists”, „Čina”, „Latvijas strēlnieks” jau tagad ar krietnu uzvižu izpildījuši obligatās gaļas piegādes pirmā pusgada uzdevumu. Gaļas piegādes pirmā pusgada uzdevumu jau līdz 10. maijam par 171 proc. bija izpildījis kolchozs „Uzvara”, par 150 proc. — Kārļa Marksa vārdā nosauktais kolchozs. Obligato piena piegādes uzdevumu labi kārto kolchozi „Venta”, Ļeņina vārdā nosauktais, „Grauds”. Bet tanī pat laikā rinda kolchozu nolaidīgi pilda šo uzdevumu. Lauksaimniecības arteļi „Proletarietis”, „Socialisma ceļš”, „Spars”, „Brīvība” līdz 10.

maijam obligato gaļas piegādes pusgada uzdevumu bija izpildījuši tikai par 11—53 proc., bet kolchozs „Abava” nebija piegādājis ne centneru gaļas. Obligato piena un olu piegādes uzdevumu gausi kārto kolchozi „Komunisma ceļš”, „Aktivistis”, „Proletarietis” un citi.

Sevišķi svarīgi valstij saņemt piegādē cūkgaļu. Cūkgaļai arī ir paaugstinātas cenas kā valsts iepirkumā, tā arī obligatajā piegādē. Ja kolchoza vadība pareizi plāno cūku nobarošanu pa mēnešiem, tad cūkgaļas piegāde ļoti viegli kārtojama. Bet, diemžēl, ne visi kolchozu vadītāji ņem vērā, ka sivēnu pārdošana ir nesaimnieciska rīcība un nesaudzējumus kolchozam. Daudzos kolchozos vēl izvairās vērst plašumā bekoncūku audzēšanu. Šeit piemērsjāņem no kolchoziem „Boļševiks”, „Imanta” un citiem, kur ik gadus izaudzē un realizē ne tikai desmitiem, bet simtiem bekonu. Par to visvairāk jāpadošas tādiem kolchoziem kā Molotova vārdā nosauktajam, „Proletarietis”, „Kopdarbība” un citiem, kuri šogad valstij piegādājuši tikai 1—2 cent cūkgaļas.

Daudzi kolchozi, kā „Spars”, „Boļševiks”, Ļeņina vārdā nosauktais pārāk gausi pilda olu piegādes uzdevumu. 13 kolchozi — „Uzvara”, „Brīvība”, „Sarkanā zvaigzne” un citi vēl nav piegādājuši valstij ne kilogramu vilnas.

Reizē ar pavasara sējas darbiem kolchozu valdēm, attiecīgo iestāžu darbiniekiem jāorganizē valsts obligato nodevu un iepirkuma kārtošana tā, lai Kuldīgas rajons būtu viens no pirmajiem.

PSRS Finansu ministrijas paziņojums

PSRS Tautas saimniecības attīstības valsts aizņēmums (1957. gada izlaidums), kas izlaists par 12 miljardiem rubļu, 20. maijam beidzoties, bija izvēloties par 14 miljardiem 535 miljoniem 686 tūkstošiem rubļu.

PSRS Finansu ministrija, pamatojoties uz PSRS Ministru Padomes norādījumu, devusi rīkojumu visās vietās izbeigt tālāko parakstīšanos uz aizņēmumu.

PSRS Finansu ministrs A. ZVEREVS

1957. gada 21. maijā

Rušina un retina cukurbietes

Vieni no pirmajiem rajonā cukurbietu sēju pabeidza lauksaimniecības arteļa „Padomju Latvija” laudis, apsējot 22 hektarus. Tagad cukurbietes jau uzdīgušas, bet līdz ar tām zaļo arī nezāles. Tāpēc kolchoznieki stājušies pie cukurbietu rušināšanas un ravēšanas. Pirmā šo darbu uzsāka otrā brigade, kur cu-

kurbietes aizņem 8 hektarus. Šeit ar zirgu vilkmes rušinātāju apkopta ap 3 ha liela platība.

Laikus pie cukurbietu sējumu apkopšanas stājušies arī lauksaimniecības arteļa „Venta” laudis. Šeit otrajā brigādē uzsākta arī cukurbietu reti-

H. Lūks

Lai izaugtu laba kukuruza

Lauksaimniecības arteļa „Boļševiks” laudis kukuruzas sējai izraudzīja labāko augsni, to bagātīgi mēsloja un rūpīgi sastrādāja. Tagad uzsākta kukuruzas sēja. Divi hektari kukuruza iesēta kvadratlīdzās.

A. Zieds

Sagatavo augsni ziemājiem

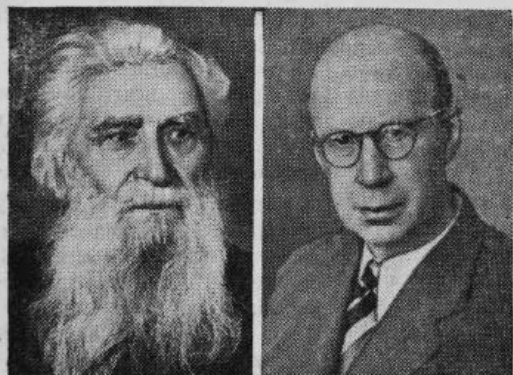
Lauksaimniecības arteļi „Spars” vienlaikus ar pēdējiem lauku darbiem pavasara sējai norit arī augsnes sagatavošana ziemāju sējai. Kolchozā 80 ha platībā ir neaizņemtās papuves. Tās visā pla-

tībā Kuldīgas MTS mehānizatori bb. Brūderis, Balevičs, Janevics un citi uzaruši. Drīzumā uzsāks arī papuvju kultivēšanu.

K. Celms

PSRS Ministru Padomes Ļeņina premiju komitejā literatūrai un mākslai

PAR ĻEŅINA PREMIJU PIEŠKIRŠANU PAR IZCILĀKAJIEM ŠASNIEGUMIEM LITERATŪRĀ UN MĀKSLĀ

Ļeņina premiju komiteja literatūrai un mākslai nolēma piešķirt 1957. gada Ļeņina premijas par izcilākajiem darbiem literatūrā, muzikā, tēlotārijā mākslā un par teātra mākslas darbinieku izcilākajiem sasniegumiem:

1. Sergejam Timofeja d. Koneņkovam — par skulptūru „Pašportrets”.
2. Leonidam Maksima d. Leonovam — par romanu „Krtēzemes mežs”.
3. Musam Džalilam — par dzejoļu ciklu „Moabita burtniecība”.

4. Sergejam Sergeja d. Prokofjevam — par Septīto simfoniju.

Rakstnieks L. M. Leonovs.

Padomju Savienības Varonis dzejnieks Musa Džalils.

KPFSS Tautas mākslinieks skulptors S. T. Koneņkovs.

KPFSS Tautas mākslinieks komponists S. S. Prokofjevs.

MŪSU INTERVIJA

Kieģeļu ražošanas sezona sākusies

Šajās dienās mūsu līdzstrādnieks ieradās rajona rūpniecības kombināta kieģeļu fabrikā „Kaltīķi”. Tur bija sākusies kieģeļu ražošanas sezona.

Lūk, ko par fabrikas šā gada uzdevumiem un produkciju mums pastāstīja fabrikas vadītājs b. A. Laumanis:

— Šogad mūsu fabrikas kolektīvam jādod celtniekiem 3 miljoni 500 tūkstoši kieģeļu. Uzdevums nav mazais, jo ar tām pašām mašinām un tanis pat krāsnis jāsarāž turpat par 1 miljonu vairāk kieģeļu nekā iepriekšējā gadā. Savas saistības mēs savukārt apņēmāmies vēl virs plāna sarāžot 100 tūkstošus kieģeļu.

Uzdevums, protams, nav viegls, bet mēs sezonai sākam gatavoties jau ziemā. Līdz 15. aprīlim galvenais mehanikis b. Ziemeļis ar palīgu b. Vilsonu pilnīgi sagatavoja visus agregātus un mašīnas, bet 20. aprīlī atsākām sezonu. Saīdinot ar iepriekšējiem gadiem, šogad darbu iesākām turpat par pus mēnesi agrāk. Ko nozīmē šīs 15 dienas, liekas, sapratisiet, ja pateikšu, ka ik maiņā dodam 20 tūkstošus jēlkieģeļu, bet ar 20. maiju jau strādājam divās maiņās. Dažas dienas atpakaļ Arvīda Benfelda vadībā brigade sasniegta rekorda izstrādi — maiņā deva 31 tūkstoši 500 jēlkieģeļu. Līdz 22. maijam esam sarāžējuši ap 700 tūkstošus jēlkieģeļu, kas ir par 500 tūkstošiem vairāk nekā pērn tanī pat laikā.

16. maijā pirmos izraudzētos kieģeļus sākām novietot krāsnī apdedzināšanai, bet 18. maijā degis Eduards Alksnis ielaida krāsnī uguni. Līdz pārejai uz lielo uguni (lielā uguns rodas tad, kad dūmu gūzēs kieģeļi pilnīgi izžuvi un var sākt tos apdedzināt) parasti vajadzēja kurināt krāsnī trīs diennaktis. Atklājot šo sezonu, mūsu pieredzes bagātīgie degļi guva izcilus panākumus — jau pēc 36 stundām kurināšanas trešās maiņas degis Kristaps Tinte pārgāja uz lielo uguni.

Par 36 stundām saīsinātais pirmais apdedzināšanas posms deva iespēju ietaupīt ap 30 steru malkas.

Pirmo kieģeļu produkciju — ap 10 tūkstošus gabalu — dosim jau sestdien.

Pirmrindas ļaudis

Medicinas māsa
EMMA APSIŅA

Sēžam pie galda rajona slimnīcā un runājam ar medicinas māsu Emmu Apsiņu. Baltā virsvalka piedurkne atrotījusies un uz māsas rokas redzamas vairākas baltu rētu švīkas. No kā šīs rētas uz medicinas māsas rokas?

— Tā ir atmiņa no tām reizēm, kad esmu devusi savas asinis, lai glābtu cilvēku dzīvības, — saka medicinas māsa.

Lūk, pirms dažiem gadiem vajadzēja izdarīt smagu vēdera operāciju pilsonim Bensonam. Biedre Apsiņa tanī laikā strādāja par operāciju māsu. Slimniekam steidzīgi vajadzēja pārliet asinis, bet nebija neviena donora. Tad operāciju māsa deva savas asinis, bet pēc tam turpināja tālāk pildīt savus tiešos pienākumus pie operāciju galda. Līdzīgi tas bija ar pilsoni Lapiņu no Alsungas, pilsoni Pūci, kurš bija ļoti smagi apdedzinājis un daudziem daudziem citiem. Medicinas māsa b. Apsiņa, dodot savas asinis, palīdzējusi glābt daudzu padomju cilvēku dzīvības. Pagājušajā gadā viņa saņēma apbalvojumu „PSRS goda donors”.

Emma Apsiņa medicinas darbinieku saimē ir jau 33 gadus.

— Kuldīgā par medicinas māsu sāku strādāt 1929. gadā vecajā slimnīcā, kur tagad atrodas pilsētas invalidu nams, — stāsta b. Apsiņa. — Šodien pat grūti iedomāties, kādos apstākļos toreiz vajadzēja strādāt medicinas darbiniekiem. Aprīnka slimnīcā bija tikai 45 gultas, ieskaitot arī infekcijas un dzemdību nodaļas. Bija divi ārsti, viena medicinas māsa. Man vajadzēja izpildīt medicinas māsas, saimniecības māsas, vecmātes un vēl citus pienākumus. Par tādām operācijām, kādas izdarām šodien, toreiz pat sapņos nevarējām iedomāties. Pat smagākos dzemdību gadījumos dzemdētājas vajadzēja vest uz Liepājas vai citu lielāko pilsētu slimnīcām. Ja kādu steidzīgu, neatliekamu operāciju arī izdarījām uz vietas, tad tālākai ārstēšanai pacientu vedām uz citām slimnīcām.

Bet tagad... tagad, neieskaitot infekcijas slimnīcu, prettuberkulozes dispansera stacionāru, rajona slimnīcā ir tuvu pie 200 gultām un ārsti — grūti pat saskaitīt, tāpat medicinas māsas.

Kādēļ gan tad, kad jautājām ārstiem b. Vatei, Valdovskai un Lubānam, lai nosauktu labāko medicinas māsu, viņi, gandrīz nedomājot, visi trīs minēja Emmu Apsiņu?

Paši viņi dod arī atbildi.

— Biedre Apsiņa strādāja par operāciju māsu, — stāsta b. Lubāns. — Šeit vajadzīga liela precizitāte, noteiktība, pašai dziedība. Šo īpašību netrūkst mātai Apsiņai. Uz viņu var palauties tāpat kā pats uz sevi. Viņa ir labā kā māsa narkotizētāja. Sevišķi liela atbildība ir tad, kad jānarkotizē bērni operāciju gadījumos. Arī šajā ziņā uz māsu Apsiņu var pilnīgi palauties. Sekmīgi viņa narkotizējusi pat 9 mēnešus vecus zīdaiņus.

— Kaut gan mātai Apsiņai jau 60 gadu, viņa vienmēr aktīvi piedalījies sabiedriskajos pasākumos, — stāsta b. Vate. — Pērn viņa bija medicīnisko māsu padomes priekšsēdētāja vietniece, aktīvi darbojās medicīnas darbinieku arodbiedrības rajona komitejas bērnu komisijā, vairākus gadus bija vietējās komitejas priekšsēdētāja.

Atzinīgus vārdus par b. Apsiņu saka arī ārste b. Valdovska.

Stāvēt goda pilnā darbā ļaužu veselības sardzē nav viegli.

— Kad strādāju par operāciju māsu, nebija tāda nakts, kad varētu teikt, — nu es mierīgi izgulēšos, — saka b. Apsiņa. — Tiklīdz tu laidies miegā, zvana vai klauvē pie durvīm. Steidzama operācija, kur nepieciešama tava palīdzība. Un tā gadu no gada, gandrīz visu mūžu.

Ne tikai rētas uz rokām, bet arī jūtami iedragāta veselība ir medicinas mātai b. Apsiņai 60. mūža gadā. Vajāka kļuvusi redze, arī rokas ne vienmēr klausā tik precīzi kā vajadzētu. Tādēļ b. Apsiņa tagad strādā par ķirurģiskās nodaļas pārsienamās istabas māsu.

— Bet viņa atstāja operāciju zālē sev cienīgu maiņu, — saka b. Lubāns. — Tās ir operāciju māsas Grīntāle un Skrabe. Šīs māsas b. Apsiņa izaudzēja, apmācīja un tikai tad, kad bija droša, ka viņas sekmīgi varēs pildīt atbildīgos operāciju māsu pienākumus, aizgāja no operāciju zāles.

Biedre Apsiņa saņem pensiju. Kad jautājām, kādēļ viņa nav aizgājusi no darba un neatpūšas, māsa atbild:

— Grūti dzīvot bez darba, sevišķi vēl tad, ja zini, ka vēl kaut ko vari dot citiem. Pēl mums taču darbojas māsu skola, ir jāpalīdz jaunajām medicinas māsām iegūt praksi, ir jāpalīdz cilvēkiem saglabāt veselību.

V. Kļava

PA LAIKRAKSTĀ
IEVIETOTO MATERIĀLU
PĒDĀMUzposis Ēdoles
apkārtni

Mūsu laikraksta 43. numurā bija ievietots kritisks raksts par to, ka Ēdoles krāšņās vietas, kā pils parku un tā apkārtni izkropļo vecu ēku skeleti un parku neviens neuzpos.

11. maijā saņemta Ēdoles ciema Darbāļu deputātu padomes priekšsēdētāja b. Ošiņa atbilde, kurā viņš paskaidro:

— Raksts apspriests ciema padomes sesijā, un kritika atzīta par pareizu. Ar sesijas lēmumu pieprasīts no Kuldīgas rajona rūpniecības kombināta nojaukt un aizvest viņam piederošo nelietojamo pus-sagruvušo lopu kūti. Ēdoles pienotavai un Mičurina vārdā nosauktam kolchozam tāpat pieprasīts nojaukt pils apkārtnē esošās pussagruvušās celtnes. Minētie grausti ir jānovāc līdz 31. maijam. Pieprasīts arī rajona rūpniecības kombinātam atjaunot žogus pie spirta rūpnīcas un dzirnavām. Ēdoles pils apkārtnē saziņā ar Valsts Arhitektūras pārvaldi uzsākta jaunu kociņu dēstīšana, kā arī aizliegts tur ganīt lopus un braukt ar autotransportu.

PADOMI DĀRZNIEKAM

Augsnes kopšana augļu dārzā

Augsnes kopšanai jaunā augļu dārzā ir savas īpatnības. Tā apstrādājama citādi nekā vecos dārzos, kas jau nes augļus. Pirmajā gadā kociņu sakņu sistēma attīstās vāji, bet nākamajos gados tā samērā ātri sazarojas. Pirmajos divos gados kociņa pietumbra aplis, ko aizņem sakņu sistēma, ir apmēram 1,5—2 metri. Nākamajos 1—2 gados tas jau sasniedz 3 metrus. Kad koki sāk nest augļus (10—12 gadi), to sakņu sistēma jau aizņem visu rindstarpu platību. Šai laikā tad arī jāpāriet uz citu augšnes apstrādāšanas sistēmu, kāda vajadzīga augļu kokiem, kas jau dod ražu.

Jaunos dārzos pietumbra aplis ir rindstarpas apstrādāšanas atsevišķi. Apstrādājot pietumbra aplis, jāsaņem augšnes struktūra, lai nodrošinātu sakņu sistēmas pareizu izveidošanos, kā arī, lai dotu saknēm un augšnes mikroorganismiem pietiekami daudz gaisa, barības vielu un mitruma. Šai nolūkam pietumbra aplis jābeidz un bumbieru dārzos uzrok 12—15 centimetru dziļumā, bet plūmju un ķiršu dārzos — 10—12 centimetru dziļumā. Pie paša stumbra zemi nedrīkst uzrakt dziļāk par 5—8 centimetriem. Kad pavasarī apli uzrakti un iestrādāts mēslojums, tie aplījami ar mulču. Nosegumam var lietot kūtsmēslus, izvēdinātu kūdru, pussatrunējušus salmus vai lapas. Noseguma kārtai jābūt apmēram 12—15 centimetrus biezai. Zem mulčas labi saglabājas mitrums, iznīkst nezāles un augsne vienmēr ir ierdena. Bez mulčas pa-

par gaļas, piena, olu un vilnas I pusgada sagādes izpildi
rajona kolchozos
uz 1957. g. 10. maiju

Kolchoza	Gaļa o/o	Piens o/o	Olas o/o	Vilna o/o
„Komunars”	209	63	102	24
„Traktorists”	200	42	120	99
Raiņa v. n.	193	54	90	98
„Uzvara”	171	66	61	—
„Cīņa”	150	73	87	125
Kārļa Marksa v. n.	150	78	140	—
„Latvijas strēlnieks”	133	78	106	—
„Brīvais ceļš”	131	58	83	35
„Venta”	126	92	110	—
„Aktivists”	125	47	—	81
„Sarkanā zvaigzne”	110	60	31	—
„Grauds”	109	89	137	14
„Boļševiks”	108	44	36	—
„Kommunisma ceļš”	106	35	51	23
„Sarkanais karogs”	100	60	92	—
Leņina v. n.	95	95	42	38
Lisenko v. n.	89	58	138	43
„Kopdarbība”	81	56	19	7
„Leņina ceļš”	78	50	58	—
„Uzvaras karogs”	72	65	86	16
„Jaunā gvarde”	71	69	69	35
Ždanova v. n.	71	72	49	—
„Imanta”	69	63	190	—
Mičurina v. n.	65	44	99	30
„Kurzeme”	64	77	78	123
Molotova v. n.	54	43	60	57
„Brīvība”	53	63	81	—
„Padomju Latvija”	31	53	37	—
„Spars”	30	81	17	85
„Socialisma ceļš”	19	54	100	—
„Proletarietis”	11	35	35	66
„Ābava”	—	34	65	64

vasara laikā pietumbra aplis būtu 4—5 reizes jāirdina.

Jaunu augļu kociņu mēslošana. Lai dotu zemei vairāk barības vielu, kā arī lai saglabātu un atjaunotu tās struktūru, pilnvērtīgi mēslojumi ir kūtsmēsli, kūtsmēsli un kūdras komposts, kūdras un fekāliju komposts, kā arī pilsētas atkritumu komposts. Norma ir 4—6 kilogrami uz vienu kvadrātmētru. Reizē ar organisko mēslojumu jānodod arī minerālmēsli — 6 grami aktīva kalija, slāpekļa un fosfora uz vienu kvadrātmētru. Ja organisko mēsli nav, minerālmēslojuma norma divkārt jāpalielina. Jauno augļu koku mēslošanai jāizmanto arī virca, putnu mēsli un fekālijas. Vircietei cāms 2—3 reizes atšķaidīt. Fekālijas jāatšķaida 8—10 reizes un putnu mēsli 12—15 reizes. Norma ir 2—5 spaiņi uz vienu koku atkarībā no vecuma un lieluma. Koki aplaistāmi 2—3 reizes pavasarī un vasarā.

Jauna augļu dārza rindstarpas var izmantot rušināmo kultūru — dārzeņu sakņu, viengadīgo tauriņziežu audzēšanai. Labību sēt nav ieteicams. Rindstarpu kultūras mēslojamas parastā kārtā. Rušināmās kultūras jāstāda kvadrātliedzīs, jo tas nodrošina zemes ierdināšanu.

Augsnes kopšana ražojošos augļu dārzos. Augļu dārzos, kas jau dod ražu, augsni pavasarī apstrādā kā melno papuvi. Tādējādi to vienmēr uztur ierdeni un tīru no nezālēm. Ar to sekmē arī mitruma uzkrāšanos un saglabāšanos, kā arī uzlabo augsnes ūdens, gaisa un siltuma

režimu, kas ievērojami veicina mikroorganismu darbību, pastiprina augsnes organiskās sastāvdaļas sadalīšanos un palīdz uzkrāt vajadzīgās barības vielas.

Jūlijā—augustā, ja augsnē ir pietiekami daudz mitruma vai ja laiks ir lietains, sēj segkultūras — vikauzu mīstru, faceliju, seradeli, viengadīgo agriņo lupīnu, griķus vai turnepšus. Segkultūru iesēšanas augsnei dod minerālmēslojumu — kaliju un fosforu (60 kilogramus mēslošanas līdzekļu darbīgās vielas uz vienu hektāru).

Ražojoša augļu dārza mēslošana. Pilnvērtīgs organiskais mēslojums ir kūtsmēsli. Tie jānodod 20 tonnas uz hektāra, ja mēslo katru gadu, vai arī 40 tonnas uz hektāra, ja mēslo ik pēc gada. Ja kūtsmēsliem daudz salmu, tiem jāpievieno 30—40 kilogramu minerālslāpekļa uz hektāra. Kūtsmēsli vietā var izmantot arī kūdras — kūtsmēsli un kūdras — fekāliju kompostu vai arī pilsētas atkritumu kompostu, dodot šos mēslojumus pēc tāda paša aprēķina kā kūtsmēsli.

Ļoti efektīva ir augļu koku virsmēslāšana. Pirmoreiz virsmēslāšana jānodod līdz ziedēšanai (30—40 kilogrami slāpekļa darbīgās vielas uz hektāru), otrreiz — jūnijā, pēc augļu aizmetņu nokrišanas (40—50 kilogramus slāpekļa un kalija). Otrās virsmēslāšanas sekme augļu nogatavošanos un jaunu ziedpumpuru izveidošanos.

Profesors J. Sudrabs

Kuldīgas pienotavā

Kad pulkstenā rādītājs tuvojās astoņiem, Kuldīgas pienotavā sākās spraiga rosme. Šajā laikā pagalmā viens pēc otra iebrauc pajūgi no kolchoziem. Brīdī vēlāk spožs piena kannas „ceļo” pieņemšanas telpās. Tur jau rosās piena pieņēmēja Milda Ješkeviča. Veikli viņa nosver atvesto pienu, pārbauda tīrību, ielaida nelielajās pudelītēs tauka satura noteikšanai, atzīmē pieņemto daudzumu piena piegādātāju grāmatiņās. Turpat pie sienas novietoti tīrības paraugi — nelielas vates ripiņas, caur kurām izkāsts piens. Ielūkojoties paraugos, redzams, ka tīrākais piens pašreiz bijis kolchoziem „Venta” un „Traktorists”.

Tālāk piens nokļūst sepešanas ceļā. Plāksņu pastēriņā to uzkarš, tad sepe — un nu jau vājpiens un krējums aizplūst katrs uz savu pastēriņu. Tad vēl krējumu dzeš, ieraudzē, bet nākamajā dienā lielajā kuļmucā pēc 45 minūšu kuļšanas iegūst tik parasto pārtikas produktu — sviestu.

— Taču tas nav viss mūsu pienotavas kolektīva darbs, — saka tehnologs b. Ozols. — Arī daļu vājpiena pārstrādājam — gatavojam jēlkazeinu.

Jēlkazeina ceļš, ja tā to varam saukt, ir pavisam vienkāršs iekārtots. Arī tā ražošana ir diezgan vienkārša, ko labi prot b. Meņģe. Vājpienu ieskābē, silda līdz 65°C, atsmēļ sulīgas, masu skalo, no vieto zem spiedes, iepresē kastēs. Pēc tam to sūta uz Rīgas kazeina fabriku. Jēlkazeina ceļš dienā dod līdz 200 kg jēlkazeina.

Kuldīdznieki un iebraucēji diendienā patērē ievērojamu daudzumu saldējuma, piemēram, pēdējā laikā pat pāri par 400 kg dienā. Arī šo gardumu gatavo mūsu pilsētas pienotavas darbinieku čaklās rokas.

Kurš gan nav garšojis saldējumu, taču tikai retais zinās, kā tas top. Vispirms attiecīgās porcijās sajauc saldējuma masu, pienu, krējumu, miltus, cukuru un garšvielas. Tad to karsē līdz 90°C, atdzesē, sakul, sasaldē un ... nākamajā dienā saldējums jau „aizceļo” uz kioskiem. Par to, lai saldējums patērētājiem gar-

šotu, rūpējas Marija Avotiņa, kura atbild par cechu.

Turpat blakus telpā pie specialām krāsnīm rīkojas Andersone. Viņa cep vafeles saldējuma iepildīšanai. Otrā maiņā pie šīm pašām krāsnīm strādā Vanaga. Abas cepējas dienā izcep ap 30—40 kg vafeļu trauciņus.

... Pulksten 12.00 pienotavā iestājas klusāks brīdis. Pagalmā vairs nedzird ratu rīboņu, zirgu pakavu kļaudzēšanu. Visi piena piegādātāji tad atgriezušies mājās. Tikai pienotavā darba dūna vēl rit līdz pulksten 17.00. Pabeigusi trauku un aparaturas mazgāšanu, piena pieņēmēja b. Ješkeviča dodas palīgā sepešanas vai sviesta ceļā. Pašreiz dienā 9 lauksaimniecības arteļi un vairāki desmiti individuālo govju īpašnieku piegādā turpat līdz 7000 kg piena. Lisenko vārdā nosauktais kolchozs vien katru dienu atved ap 1000 kg piena. Bez tam tonna krējuma „ieplūst” arī no lauku krejotavām. Zaļenieku krejotavas vadītāja b. Skuja aizritējušo četrus mēnešus plānu izpildīja pat par 200 procentiem. Ar uzvižu uzdevumu veica arī Streiju un Snēpeles krejotavas. Pārstrādāt šādu krējuma daudzumu nav nemaz tik viegli. Sviesta ceļā vien diendienā iegūst ap 700 kilogramu sviesta, tādēļ pienotavā kļuvis par parastu parādību, ka tie darbinieki, kas savu uzdevumu veikusi, palīdz pārējiem.

Kad jautāju technologam par labākajiem darba darītājiem, viņš pavisam īsi atbildēja:

— Grūti pie mums nosaukt labākos, visi ceči savā starpā saistīti, panākumi ir visa kolektīva nopelns, sākot no piena pieņēmējas un beidzot ar katla kurinātāju.

Tiesām, augstākā labuma sviestu b. Grinvalde un palīdz b. Steinberga var iegūt tikai tad, ja pieņemts un sepešs labs piens. Un līdz šim kolektīvs ražo tikai augstākā labuma sviestu! Tas, ka pienotava četrus mēnešus uzdevumu veica par 120 procentiem, vēl lieku reizi pierāda, ka kolektīvs strādā rūpīgi.

R. Rītums

Makšķernieki, organizēsimies savā sekcijā!

Makšķerēšanas un spinninga šķērslis ir viens no skaistākajiem un veselīgākajiem sporta veidiem, tāpēc arī šī sporta cienītāju skaits ar katru gadu pieaug. Ar makšķeri vai spinningu mūsu upju un ezeru krastos varam sastapt gan gados jaunus, gan vecus un nosirmojušus šā sporta cienītājus. Makšķernieki saulē un vējā norūda savus organizismus.

Valsts daudz pūļu un līdzekļu izlieto zivju audzēšanai un pavalrošanai mūsu upēs un ezeros. Līdz šim

makšķerniekiem nepatīkams šķērslis tas, ka vēl ļoti daudz ezeri pilsētu un strādnieku ciematu tuvumā ir nodoti zvejas arteļu rīcībā, kas ar savu nesaudzīgo zveju ezeru zivju bagātības tiktāl samazina, ka makšķerēšanas un spinninga sporta cienītājiem daudzus gadījumos neveicas. Nereti ar zvejas ierīcēm arteļi nosprostojuši visas labākās makšķerēšanas un spinninga vietas, tā kā makšķerniekiem nav gandrīz iespējams makšķeri vai spinningu izsviest, nesapinoties zvejnieku tīklos. Tādos gadījumos

EDUARDS VEIDENBAUMS

(SAKARĀ AR VIŅA NĀVES DIENAS 65 GADU ATCERI)

24. maijā aprit sešdesmit pieci gadi, kopš miris pirmais revolucionārais latviešu dzejnieks un domātājs Eduards Veidenbaums. Viņa darbība cieši saistīta ar „Jauno strāvu”. Tā bija progresīva sabiedriski politiska kustība, kas radās un izveidojās 19. gadsimta 80. gadu beigās pieaugošās revolucionārās rosmes ietekmē. „Jaunās strāvas” ideologi bija latviešu demokrātiskās inteliģences labākie pārstāvji. Šās kustības periodā viņi aizsāka revolucionārās un demokrātiskās tradīcijas latviešu literatūrā.

1887. gadā, beidzis Rīgas guberņas ģimnāziju, Veidenbaums iestājās Tērbatas universitatē, lai studētu tieslietas, un sāka izvērst politisko darbu. Toreiz viņš bija tikai divdesmit gadus vecs. Viņš aktīvi piedalījās popularizāniskā rakstu krājuma „Pūrs” izdošanā, kā arī studēja Marksa, Plechanova un citu izcilāko teoretiku darbus. Tā visa ietekmē veidojās jaunā dzejnieka pasaules uzskats un ideoloģija.

Grūto materiālo apstākļu dēļ Veidenbaums bija spiests pārtraukt studijas augstskolā. 1891. gadā viņš smagi saslima. Lielajā darba slodzē un trūkumā nomocītais organisms vairs neatlaba, un 1892. gadā tagadējā Cēsu rajona Kalāču mājās, kuras bija iepircis dzejnieka tēvs, viņš mira, nepaguvus attīstīt savas izcilās spējas un talantu.

Veidenbauma atstātais literārais mantojums nav liels. Saglabājušies apmēram simts dzejas un prozas darbu, no kuriem vairums ir dzejoļi. Veidenbauma sacerējumi publicēti pa lielākai daļai pēc viņa nāves. Tautā tie plaši izplatījās rokrakstā.

Veidenbauma dzejā atspoguļoti visi tā laika aktualākie sabiedriskie jautājumi. Tās pamatmotīvi ir asa kapitalis-

tiskās iekārtas kritika. Izteiksmīgi un pārliecinoši skan viņa dzejoļi „Virs zemes nav taisnības”, „Jauns gads jau atnācis” un citi, kuros buržuāziskās sabiedrības pretrunas atklātas ar lielu realitisku spēku. Šajā ziņā sevišķi spēcīgs ir dzejolis „Kā gulbji balti padebeši iet”, kam bija komponēta arī muzika. Asos, rūgta sašutuma pilnos vārdos dzejnieks notēlo trūkumu un beztiesību, kādā nospiesta tautas lielākā daļa. Ar lielu emocionālu spēku izskan arī citi viņa realistiskie dzejoļi.

Naida un sarkasma pilni ir tie Veidenbauma dzejoļi, kuros viņš atmasko buržuāzijas sulaiņu melfīgās mācības, it kā ar darbu un ciešanām katrs varot iegūt sev bagātību. Veidenbaums rakstīja, ka līdzekļi, ar kādiem buržuāzija nodrošina sev labklājību, nekad nav godīgi un tīri, lai gan ārēji to grūti pamanīt.

Savus uzskatus par toreizējo iekārtu un tā laika sabiedrību Veidenbaums ļoti spilgti izteicis savā dzejolī „Daudz godīgu cilvēku pasaulē dzīvo”, kurā visu sabiedrību viņš dala četrās grupās. Pie pirmās viņš pieskaita tos cilvēkus,

kuri „strādā kā skudras”, tomēr nevar un nevar atbrīvoties no trūkuma. Otrā grupa ir „ticīgie mulķi”, kas sūdzas dievam par netaisnībām un smago jūgu. Trešajai grupai pieskaitāmi tādi, kas veikli izmanto citu spēkus un pūliņus, lai varētu dzīvot greznībā un pārticībā. Atsevišķi stāv ceturta ļaužu grupa, kuri dziļi pārdzīvo apmulķoto un piekrāpto cilvēku nelaيمي un sauc viņus pie gaismas.

Daudzos dzejoļos Veidenbaums bez zēlastības atmasko buržuāziskās sabiedrības melīgo un negēlīgo morāli, pēc kuras vienīgais cilvēku attiecību veidotājs ir kapitāls, nauda. Šis motīvs izskan, piemēram, tādos dzejoļos kā „Ej un dzenies tik pēc naudas”, „Ja gribi tikt pie labas vietas” un citos.

Ar varenu emocionālu spēku skan tie Veidenbauma dzejoļi, kuros viņš aicina strādnieku šķiru uz cīņu par savu atbrīvošanos no ekspluatācijas un tiesiskās nebrīvības. Tāds, piemēram, ir dzejolis „Mosties, mosties reiz, svabadais gars”, kurā izskan kvēls dzejnieka aicinājums modināt darbā ļaužu apziņu un atbrīvoties no verdzības:

„Mosties, mosties reiz, svabadais gars,
Cēlies un salauzi kalpiņas spaiņus,
Atpestī cietējus, klusini vaidus —
Mosties reiz, brīvības cēlājs gars!”

Veidenbauma daiļrade augstu vērtējama par bezbailīgu un aso ekspluatatoru iekārtas kritiku, par to, ka dzejnieks prata pareizi novērtēt strādnieku šķiras lomu nākamajās revolucionarajās cīņās. Veidenbaums pirmais no mūsu kultūras darbiniekiem propagandēja marksistiskus uzskatus. Tāpēc viņu saucam par revolucionāru dzejnieku, par brīves un cīņas dziesminieku.

V. Juriks,
filoloģijas zinātņu kandidāts

visa cerētā atpūta ir izjaukta.

Lai to novērstu, gada sākumā notikušajā Latvijas PSR Mednieku biedrības VII konferencē pieņēma lēmumu lūgt mūsu valdības attiecīgās iestādes pilsētu un strādnieku ciematu tuvumā esošos ezerus, uz attiecīgo mednieku biedrību pieprasījuma, nodot mednieku — makšķernieku sekciju rīcībā un noliegt šajos ezeros rūpniecisko zvejošanu zvejnieku arteļiem. Arī Kuldīgas mednieku biedrības delegātu konferencē pieņēma lēmumu pieprasīt rūpnieciskās zvejošanas noliegšanu Nabas ezeros un nodot tos Kuldīgas mednieku biedrībai. Lai šādu pieprasījumu varētu izpildīt, nepieciešams pie mednieku biedrības nodibināt makšķernieku sekciju.

Starp Kuldīgas medniekiem ir ļoti daudzi makšķerēšanas un spinninga sporta cienītāji, tādēļ makšķerniekiem jāapvienojas sekcijā. Ar to

mēs panāksim, ka iegūsim savā rīcībā pilsētas tuvumā esošos ezerus un atbrīvosim tos no zvejnieku arteļu nesaudzīgās zvejošanas, varēsime rīkot laivu bāzes, noorganizēt kopējas makšķernieku izbraukumus uz attāliem ezeriem. Ciešāk saistoties savā makšķernieku sekcijā, būs vieglāk organizējami pasākumi, kas nav pa spēkam katram atsevišķam makšķerēšanas sporta cienītājam.

Makšķerniekiem un spinningotājiem, kas vēlētos darboties savā sekcijā, jāreģistrējas tuvākajā laikā pie biedrības padomes sekretara Vichmāpa biedrības telpās otrdienās un piektdienās. Reģistrēties var arī pie Kuldīgas pilsētas mednieku pirmorganizācijas valdes priekšsēdētāja b. Laša, Baložu ielā Nr. 6 un rajona padomes priekšsēdētāja b. Agriņa, Lēpina ielā Nr. 7.

Makšķernieki un spinningotāji! Esiet aktīvi sava sporta

organizēšanā un atbalstīšanā! Pēc reģistrēšanas tiks sasaukta sekcijas dibināšanas sapulce, kas izraudzīs no sava vidus sekcijas vadītāju.

J. Agriņš,
Kuldīgas mednieku biedrības padomes priekšsēdētājs

KRĀSAINI ĶIEĢEĻI

Lietuvas silikatķieģeļu fabrikas „Bitukas” inženieri B. Matulis un A. Sakalauskis izstrādājuši krāsaino ķieģeļu ražošanas tehnoloģiju. Ķieģeļi būs zilā, gaiši oranžā, brūnā, violetā un pelēkā krāsā.

Izmēģinājumi rāda, ka krāsainie ķieģeļi ir pat izturīgāki par parastajiem, tos mazāk ietekmē atmosfēras apstākļi. Šie ķieģeļi ir labs un skaists jaunceltņu ārējo apdares materiāls.

Jau saražoti 60 tūkstoši zilo ķieģeļu. Tuvākajā laikā ražos arī ķieģeļus citās krāsās.

AIZ ROBEŽĀM

Italijas laukstrādnieki prasa paaugstināt darba algu

Rovigo provincē jau 23 dienas lielā saliedētībā turpina streikot 80 tūkstoš laukstrādnieku, kas prasa paaugstināt darba algu. Daudzās kopienās zemes īpašnieki bija spiesti ievērot streikotāju prasības. Tomēr visreakcionārākā zemes īpašnieku daļa stūrgalv-

gi atsakās paaugstināt darba algu laukstrādniekiem un sauc palīgā pat policiju. Kā norāda avīze „Unita”, Rovigo provincē koncentrēti lieli policijas spēki, kas vairākās vietās apcietinājuši visaktīvākos streika dalībniekus.

Padomju Savienības naftas urbšanas iekārta Indijai

Kā ziņo Indijas laikraksti, Bombejas ostā ieradies padomju tvaikonis „Admiral Ušakov”, kas atvedis pirmo naftas urbšanas iekārtu sūtījumu. Šo iekārtu Indija pirkusi Padomju Savienībā. Ar „Admiral Ušakov” ierašanos at-

jaunota tieša tvaikona satiksmē starp Indijas ostām un Padomju Savienības ostām Melnajā jūrā. Kuģošana bija pārtraukta sakarā ar Anglijas un Francijas agresiju pret Ēģipti.

Kuģu satiksme Suecas kanālā kļuvusi dzīvāka

18. maijā caur Suecas kanālu izbrauca 37 kuģi ar 15 valstu karogiem. Tas ir vislielākais kuģu skaits, kas vienā diennaktī izbraucis caur kanālu pēc normalās kuģošanas atsākšanas.

Sakarā ar to, ka nemitīgi pieaug kuģu skaits, kas lieto Suecas kanālu, ēģiptiešu ad-

ministracija pagarinājusi kanāla darbības laiku un grozījusi karavanu sastādīšanas kārtību, lai tādējādi nodrošinātu visu kuģu ātrāku izvadīšanu caur kanālu.

Ziņo, ka kuģu kapteiņi, kas lieto Suecas kanālu, pateicas ēģiptiešu administrācijai par labo darbu un apkalpošanu.

Vai jūs zināt, ka...

... pērn Latvijā ražoti 85 miljoni šifera plāksņu — astoņarpus reizes vairāk nekā 1939. gadā.

... Rīgā un tās apkārtnē darbojas jau vairāk nekā 22 tūkstoši televizoru.

... trešā daļa visu šprotu konservu, ko ražo Padomju Savienībā, tiek izgatavota Latvijā.

... sestajā piecādē izbūvēs radioreleju līniju Leningrada—Tallina—Rīga—Viļņa—Minska, pa kuru pārraidīs televīzijas programmas un tālrunus.

... buržuāziskajā Latvijā veselības aizsardzības vajadzībām bija atvēlēti mazāk nekā 2 procenti no valsts budžeta, kamēr Latvijas Padomju Sociālistiskajā Republikā šīm vajadzībām assignē 20 procentus no visa republikas budžeta.

(LTA)

MICHAELS ŠOLOCHOVS

CILVĒKA LIKTENIS

(S T Ā S T S)

(7. turpinājums)

Krieviski runāja, kā mēs ar tevi, jā un vēl uz „o” uzsvēra, it kā dzimis pievoglietis. Bet uz krievu lamu vārdiem bija milzīgs mēlars. Un kur viņš, nolādētais, gan iemācījās šo amatu? Gadās nostādīt mūs pie bloka—tā viņi sauca baraku.

Nāk gar ierindu ar savu eslešu bandu, labo roku tur izstieptu. Tā viņam ādas cimdā, bet cimdā svina starpodere, lai pirkstus nesavainotu. Iet un katram otram sīt pa degunu, asinis nolaiz. To viņš sauca par „profilaksi pret gripu”. Un tā katru dienu. Pavissam nometnē bija četri bloki, un, lūk, viņš šodien „profilaksi” rīko pirmajā blokā, rit otrā un tā tālāk. Akurats bija, riebeklis, bez atpūtas dienām strādāja. Tikai vienu viņš, mulķis, nevarēja iedomāties: pirms tam, kad sāka dot vaju rokaļ, viņš, lai iekarstu, minūtes desmit ierindas priekšā lamājās. Viņš sulīgi lamājās vēlīgi. Pat mums no tā vieglāk kļūst: it kā mūsu vārdi, ierasti, it kā vēlīgā no dzimtas puses pūš... Ja viņš zinātu, ka viņa lamas mums

tikai prieku dara, — viņš gan krieviski nelamātos, bet tikai savā valodā. Tikai viens mans draudzīgš — maskavietis bija traki mikns uz viņu. „Kad viņš lamājas, — saka, — es aizveru acis un it kā Maskavā, kādā alus krodzīnā sēdu, un man tā gribas alus, ka pat galva sāk griezties”.

Un, lūk, šis pats komandants nākamajā dienā, pēc tam, kad es ieminējos par kubikmetriem, izsauca mani. Vakarā barakā iemārk tūlks un ar viņu divi apsargi. „Kurš ir Sokolovs Andrejs?” Es atsaucos. „Maršs aiz mums, tevi pats herr lägerfīrers izsauca”. Saprotams kādēļ izsauca. Izrēķināšana. Atvadījies no biedriem, viņi visi zināja, ka eju nāvē, nopūtos un gāju. Eju pa nometnes sētu, raugos zvaigznēs, atvados arī no tām, domāju: „Lūk, tā tu nomocīji savu, Andrej Sokolov, bet pēc nometnes uzskaites — numurs trīs simti trīsdesmit pirmais”. Kaut kā žēl kļuva Irinkas un bērniņu, bet pēc tam šīs žēlabas norima, un es sāku sapņoties, lai skatītos pistoles stobra caurumā bez ballēm, kā pienākas kareivim, lai ienaidnieki manā pēdējā minūtē

neredzētu, ka man no dzīves atvadīties tomēr ir grūti...

Komandanta istabā uz logiem pūķis, tīrs kā pie mums labā klubā. Pie galda — visa nometnes priekšniecība. Pieci cilvēki sēž, snabsu dzer un uzkožņ speķi. Uz galda vīgļiem iesāka pamatīga pudele ar šnabsu, maize, speķis, mērcēti āboli, atvērtas kārbas ar dažādiem konserviem. Vienā mirkli apskatīju visu šo rījamo, un — neticēsi — man kļuva tik nelabā, ka gandrīz sāku vemt. Es taču izsalcis kā vilks, atradinājies no cilvēciska ēdiena, bet te tik daudz labumu tavā priekšā... kaut kā pārvarēju nelabumu, bet acis novērst no galda spēju tikai ar lielu piepūli.

Taisni manā priekšā sēd puslelbišais Millers, ar pistoli rotaļojas, pārmetā to no vienas rokas otrā, bet pats skatās mani mērķšķinādams kā čūska. Nu, es stāvu rokas gar sāniem, sasītu nomidītos papēžus, skaļi ziņoju: „Karaģūsteknis Andrejs Sokolovs pēc jūsu pavēles, herr komendant, ieradies”. Viņš man jautā: „Tad tā vai, krievu Ivan, četri kubikmetri izstrādes — par daudz?”. „Tieši tā, — saku, — herr komendant, daudz”. „Bet kam tev ar vienu pietiks?”. „Tieši tā, herr komendant, pilnīgi pietiks un pat pāri paliks”.

Viņš plecēlās un saka: „Es parādīšu tev lielu godu, tūlī personīgi nošaušu tevi par šiem vār-

SPORTS

Pionieru — skolēnu starpzonu sacensības Alsungā

18. maijā Alsungā notika sacensības starp Padures, Basu, Ēdoles septiņgadīgo skolu un Alsungas vidusskolas komandām. Vislabāk sagatavota bija Alsungas vidusskolas komanda (fiziskās audzināšanas skolotājs b. Ēķis), kura uzvaras izcīnīja visās vecuma grupās, iegūstot 852,5 punktus, otrā vietā ierindojās Ēdoles, trešajā — Basu skola.

No labākajiem rezultātiem jāatzīmē jaunākajā grupā Levenoka (Ēdole), kura 40 m veica teicamā laikā—6,6 sekundēs, vidējā grupā Blizums (Alsunga) 60 m veica 8,8 sek., bet vecākajā grupā meite-

nēm Lūciņa (Ēdole) distanci veica 8,6 sekundēs.

Kā vispusīgu sportisti sevi parādīja Ināra Saulesleja (Alsunga), uzvarot finalā 60 m skrējienā (8,8 sek.), lodes grūšanā — 10,10 m, augstlēcšanā — 1,25 m un tāllēcšanā — 4,50 m.

Vēl jāatzīmē Megņa (Basi) rezultāts tāllēcšanā — 4,82 m, Zītares (Alsunga) — jaunākajā grupā 3,60 m tāllēcšanā.

Turpmāk jāraugās, lai pie visām sacensībām kā tiesnesis darbotos skolotājs, bet laika tiesnešiem iekārtotu tiesnešu paaugstinājumu.

N. Rutks, fiziskās audzināšanas skolotājs

Liepājas «Sarkanais metalurģis» — Kuldīgas «Vulkans» 1:1

19. maijā Liepājā viesojās Kuldīgas „Vulkans” futbolisti, kas pēdējā pārbaudes sacīkstē tikās ar „Sarkanā metalurģa” futbolistiem. Kuldīgas komanda spēli uzsāka nedaudz izmainītā sastāvā. Tomēr neskatoties uz to, visi spēlētāji parādīja slavējamo cīņas sparu. 16. minūtē pie vārtu guvuma tiek vulkanieši — pēc labas kombinācijas Karaškēvics ar galvu bumbu ieraida liepājnieku vārtos. Arī kuldīdznieku vārti tiek apdraudēti, tomēr labi spēlējotā

aizsardzība uzbrukumus likvidē. Vulkaniešiem ir labas izdevības vēl rezultātu paaugstināt, tomēr tās netiek izmantotas. Spēles temps samērā straujš, liepājnieki cenšas rezultātu izlīdzināt, kas arī tiem izdodas — maza nesaprašanās aizsargu starpā un rezultāts 1:1. Tā arī beidzās pirmais puslaiks.

Otrā puslaikā atkal notiek spraiga cīņa dēļ vārtiem, tomēr neviena no komandām tos nespēj gūt. Interesantā spēle beidzās neizšķirti 1:1.

H. Freimanis

Sporta svētki Rendā

Šinīs dienās Rendas sporta laukumā notika sacensības vieglatlētikā, volejbolā un šaušanā. Sacensībās piedalījās Ievukalnu, Imantas, Kabiles un Rendas ciemu sportisti.

Vieglatlētikā labākos rezultātus 1500 m skrējienā ar laiku 4:50,0 uzrādīja E. Vītols (Kabile), augstlēcšanā J. Veisbergs (Imantas ciema) — 1,50 m un tāllēcšanā G. Hartmanis (Kabile) — 5,23 m.

Volejbolā, nezaudējot ne-

vienu spēli, uzvarēja Imantas ciema komanda, otrā vietā atstājot Ievukalnu ciema komandu un trešajā — Kabiles Ikomandu.

Šaušanas sacensībās pirmo vietu izcīnīja Kabiles, otro — Rendas, bet trešo — Ievukalnu ciema komanda. Individuāli pirmo vietu vīriešiem ar 86 punktiem ieguva E. Bžazovskis (Kabile), bet sievietēm pirmā ar 77 punktiem bija J. Kārklipa (Renda). I. Treiguts

dilem. Te neērti, iziesim sētā, tur tu arī norakstiesies”. „Jūs gribat, — saku viņam. Viņš pastāvēja, padomāja, bet pēc tam nometa pistoli uz galda un pielēja pilnu glāzi ar šnabsu, paņēma malzes gabaliņu, uzlika uz tā šķēlīti speķa un visu to sniedz man, un saka: „Pirms nāves ledzer, krievu Ivan, par vācu leroču uzvaru”.

Es jau gribēju no viņa rokām ņemt kā glāzi, tā uzkožamos, bet, kā tikai sadzirdēju šos vārdus — mani kā ar uguni apdedzināja! Prātoju pie sevis: „Lai es, krievu kareivis, dzertu vācu ieroču uzvarai? Bet kaut ko citu tu negribi, herr komendant? Viens velns, tik un tā man jāmirst, tad iesālies un ej ellē ar savu degvīnu!”

Noliku glāzi uz galda, uzkožamos blakus un saku: „Pateicos par cienastu, bet esmu nedzērājs”. Viņš smaida: „Negribi dzert par mūsu uzvaru? Tādā gadījumā ledzer par savu bojāeju”. Man valrs nebija ko zaudēt. „Par savu bojāeju un atbrīvošanos no mokām izdzeršu”, — saku viņam. Paņemu glāzi un divos malcos to iztuksoju, bet uzkožamos neaiztiku, pieklājīgi noslaucīju lūpas ar delnu un saku: „Pateicos par cienastu. Esmu gatavs, herr komendant, iesim, norakstiet mani”.

(Turpinājums sekos)

KINO „Divu

okeanu noslēpums”

(Otrā serija)

Udenslīdzī specialos skafandros, kas apgādāti ar motoriem, piepeld pie nogrimušā kuģa. Sākas risīgs darbs okeana dibenā.

Tikmēr kapteinis Voroncovs atver paketi, ko viņam Leningradā nodevis pulkvedis Bazovs, norādot, ka tajā iesaiņotā vēstule jāizlasa „Arktikas” bojā ejas vietā. Tūlīt pēc tam Voroncovs pavēl ūdenslīdzījiem griezties atpakaļ.

Tācu staršina Skvorešna lūdz kapteini atļaut viņam uzkavēties pie „Arktikas”. Viņš nokļuvis nogrimušā motorkuģa radiokabinē un cer atrast ierakstus, kas atklātu „Arktikas” bojā ejas mēslēpmu. Skvorešnas lūgumu atbalsta inženieris Gorelov. Voroncovs ir mleru un paziņo Skvorešnam un Gorelovam, kur atradīsies „Pionieris”.

„Pionieris” ar 50 mezglu ātrumu attālinās no bīstamās vietas. Bet jūras dziļē risinās dramatisks notikums. Cilvēks skafandrā, kura seja nav redzama, paslēpies aiz motorkuģa vraka, izlaiž ūdens virspusē antenu un sāk noraidīt izsaukuma signālus. Pie viņa piepeld otrs ūdenslīdzis un metas virsū telegrafētājam. Izceļas cīņa zem ūdens.

Tikmēr Rīgā leitnants Karcevs dzen pēdas viltus muzikim Ivaševam. Apcietina Sidorinu, tās vlenicas administratori, kurp devies spiegs. Nopratināšanas krustugunis Bazovs atklāj dzimtenes ienaidnieka Gorelova izdarīto smago noziedzumu. Noskaidrojas, ka Gorelovs nogalinājis savu dvīņu brāli inženieri un, izmantodams savu līdzību, ielavījis konstrukcijas birojā, bet pēc tam zemūdenē „Pionieris”.

Gorelova riskē ar visu. Viņš nonāvē sardzes matrozi, minē zemūdeni un mēģina izkļūt okeanā. Viņu pāršeldz ārste Bistricha un dod trauksmes signālu.

Gorelovam dzenas pakal Skvorešna. Tā kā izejas kamera ir bojāta, viņš iek iezmest sevi paklinšu spridzināšanas aparātu. Viņš panāk ienaidnieku Batufas salā.

Skvorešna nogādā Gorelovu uz kuģa. Magnetiskās minas jau ir tuvu. Kad palicis vaļrs tikai 400 metru attāluma, Voroncovs nospiež telemechanisma sviru un uzspriidzina nāvējošās torpedas...

Tā uz sauszemes un zem ūdens vienlaikus tiek atrisinātas ienaidnieka noziedzīgās intrigas.

Aizrādījums

LBSB „Vārpa” rajona padome paziņo, ka sporta svētki Alsungā, kuri bija paredzēti 1957. g. 26. maijā, tiek pārcelti uz 2. jūniju. Sākums plkst. 11.

Laika ziņas no

24. — 28. maijam

Neliels mākoņu daudzums bez nokrišņiem, neliels vējš. Gaisa temperatūra naktī no +2o C līdz +7o C. Augšnes virsējā kārtā vietām neliela salna, gaisa temperatūra dienā no +15o C līdz +21o C. Perioda otrajā pusē lielāks mākoņu daudzums un neliels lietus. Gaisa temperatūra paaugstināsies.

Redaktora v. E. Ādamsons

Kārlis Jāņa d. Aploks, dzīv. Skrundas rajona, Skrundas ciema „Kumbros”, ierosinājis laulības šķiršanu pret savu sievu Līzu Jāņa m. Aploks, dzīv. Kuldīgas rajona, Sudrabkalnu ciema „Alejā”.

Lietu izskatīs Kuldīgas rajona tautas tiesā.

Nozaudēto Kuldīgas patērētāju biedrības biedru grāmatīgu № 2847, izdotu uz Stanislava Jāzepa d. Mužinska vārda, skaitīt par nederīgu.